

ಅನ್ನ

ಆಕುಮಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಹೃದಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಉಸಿರನ್ನು, ಬಯಲ ಗಮಲನ್ನು

ಎತ್ತುತ್ತಿದೆ ಮಗು ತನ್ನ ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪನ ಕಡೆಗೆ
ಹೀಲಿಗೆ ಹೀಲಿಗಳ ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಯಿದೆಗೆ
ಕೂಗುತ್ತಿದೆ Afrika ಎಂದು! ಕೂಗುತ್ತಿದೆ
ಸ್ವೈಕರೆಯ ಉಸಿರನ್ನು ಜೊತೆದೊತೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ವಾಸನೆಯನ್ನೂ
ಹಾದಿಬಿಡದ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನೂ

ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಆ ಮಗು, ಬದುಕಿದೆ ಲಾಂಗಾ, ನ್ಯಾಂಗಾ,
ಅಲ್ಫಂಡೋ, ಶಾರ್ವೆನಿಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ
ಖಲೆಟ್ಟ ಹೊಕ್ಕೆ ಅದರ ಮದುಳಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿ ಹರಿದಿದೆ ರಕ್ತ
ಫೆಲಿಪ್ಪಿಯ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ

ಮಗುವು ಕಾವಲು ಕಾಯುವ ಸ್ವೇನಿಕರಲ್ಲಿರ ನೀರಳು
ಅವರ ಗನ್ನ ಬೀಟನ್ನು ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮಗುವಿನ ನರಳು,
ಇದೆ ಅದು ಸಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ
ಇಣಕುತ್ತದೆ ಅದು ಮನೆಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳಲ್ಲಿ
ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತದೆ ತಾಯಂದಿರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ
ಬದುಕಲು ಬಯಸಿತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಆಡುತ್ತು
ಈ ಕೂಸು ನ್ಯಾಂಗಾದ ಹೂಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ,
ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅದರಂತೇ ರಣಕಹಳೆ
ಈಗ ಅವನು ಗಂಡಾಗಿದ್ದನೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಇಡೀ ಆಷ್ಟಿಕಾದಲ್ಲಿ

ಇಗೋ ನೋಡಿ ಈಗ ಅವನೆಂಧ ದೃಷ್ಟ
ಅಪ್ಪನೆ ಚೇಟಿಯ ದರ್ದಿಲ್ಲದೆ
ಲೋಕಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪರಿಣಿಸುವ ಬೀತ್ತೆ.

ಅದ್ದುತವಾದ ಈ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಗ್ರಿಡ್ ಯಾಂಕರ್ ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಂದೇಶ
ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕ್ರಿಯೆಯೂ, ಪ್ರಯ್ಯವೂ ಹೆಸ್ತಿಮಣಿ ಬಿಡುಗಡೆ,
ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಏವೆಕದ ಉದಯ ಮತ್ತು ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ದೋರಿಸಿಕೊಡಲು
ಮೀಸಲಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಆ ಸೂಚನೆ.

‘ಡ್ರೂಮ್’ ಎಂಬ ನಿಯತಕಾಲೀಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಇನ್‌ಗ್ರಿಡ್ “ನಾನು ಆ
ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ತಾಯಂದಿರನನ್ನು ಕಂಡೆ. ನನಗೆ ಅವಳು ನನ್ನ ತೆಯೆ
ಕಾಣೆದರು. ನನ್ನ ಮಗಳು ಸಿಮೋನ್ ಆ ಮಗುವಿನತೆಯೇ ಕಾಣೆದರು. ಅಂದು ನನಗೆ ನಿಡ್ದೆ
ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲ್ಲಿ. ಬದುಕುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಆ ಮಗು ಏನೆಲ್ಲ ಆಗಬಹುದಿತ್ತೇಯು